

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

V.évf. 2.szám

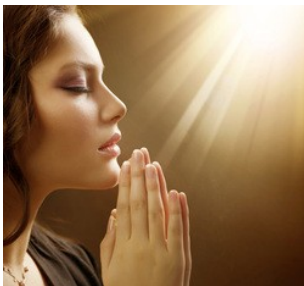
2016. május

A Szentlélek káromlása és megszorítása

A Szentírás tartalmaz kemény és nem könnyen emészthető tanításokat. A címben megjelölt téma (különösen az első) ezek közé tartozik. Nem sokat prédikálunk ezekről, negatív felhangjuk miatt, mégis szólni kell róluk, mert könnyen félre lehet érteni, vagy ítélő bunkóként lehet használni őket meggondolatlanul és szeretetlenül.

A SZENTLÉLEK KÁROMLÁSA. Ezzel kapcsolatban mondta Jézus: *“Ezért mondom nektek: minden bűn és káromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg. Még ha valaki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak nem bocsáttatik meg, sem ebben a világban, sem az eljövendőben.”* (Máté 12,31-32) Jézus azok ellen a hivatásos vallási vezetők ellen mondta ezt

az ítéletet, akik látták Jézus Krisztusban Isten üdvtervének megvalósulását, mégis irigységből és gonoszságból Jézust ördögfajzatnak állították be. Ez a bűn tehát teljesen ördögi, mert a gonosz hatalom ismeri az Istent, mégis megátalkodottan és örökké ellen munkálkodik. A tűz tavában, az örök büntetés helyén is szidalmazza Őt. A Zsidókhoz írt levélben olvassuk: *“Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vérét, amellyel megszenteltetett közönségesnek tartja, és a kegyelem lelkét megcsúfolja?”* (Zsidók 10, 29) Aki Isten legszentebb szeretettel bejelentett és legfájdalmasabb áldozatával megvalósított üdvtervét bár érti, mégis kigúnyolja, lábbal tapossa és utolsó leheletéig átkozza, az lesz részese ennek az ítéletnek. Ez annyira rettentő, hogy maga Jézus könyörög a kereszten – miközben halálos fájdalmaival küszködik, hogy az Őt gúnyolódnak, akik Isten legnagyobb művének megvalósulását csúfolják, Isten ne tulajdonítsa bűnüket véglegesen megátalkodottnak, és ha lehet, térjenek meg gonoszságukból. Még van esélyük a bocsánatra, mert tudatlanok. Vétkük ne váljon tudatos megátalkodottsággá. Ne hadonásszunk tehát felelőtlenül ezzel az ítélettel!

A SZENTLÉLEK MEGSZOMORÍTÁSA. A hívő ember sokkal inkább ebbe a bűnbe esik bele. Pál mondja az efezusiaknak: *“Ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét, aki által el vagytok pecsételve a megváltás napjára.”* (Efezus 4,30) Ez a bűn nem von végítéletet maga után, hiszen bár a gyermekek gyakran szomorítják szüleiket, de attól még szeretett gyermekek maradnak és nem lesznek kitagadva. Ennek ellenére, vagy talán épp ezért, az igaz keresztyén számára rendkívül fajsúlyos és komolyan veendő a megszorítás lehetősége. Aki ugyanis Urával, Megváltójával és azok Lelkével meghitt és szeretetteljes kapcsolatban él, az már nem Isten rettenetes ítéletétől fél, nem is attól retteg, hogy büntetésből majd kevesebb áldást, ajándékot kap. A főbiánál, vagy haszonlesésnél valóságosabbak a gondolatai. Ne bántsam meg Azt, aki engem örök szeretettel szeret. Ha pedig ez megtörténik, akkor ez fáj, de az nagyon!

Hogyan szomoríthatjuk meg Isten Szentlelkét? Ezt a bűnt kizárólag Krisztus megváltott gyermekei követhetik el, szomorúságát is csak ők érzik. Isten lelke munkálkodik bennük, de mi felülbírálnak, korrigálhatjuk őt azzal, hogy a saját fejünk és szívünk szerint cselekszünk. Három lehetséges módja van a Szentlélek Krisztus megváltott gyermeke általi megszorításának.

1. Önmagából való kivetkőzéssel. Nem mond igazat, csúsztat, becsstelen, meggondolatlan beszédű, építés helyett bomlaszt, indulatoskodik, elragadja a harag, keserűség, kiabálás, káromlás. (Efezus 4, 25-32)

2. A Krisztus által kapott kegyelmet elégtelennek tartja. Nem elég a pecsét, a bizonyosság, hogy Isten elfogadott gyermeke. Ő igazolni akarja magát Isten előtt, gyűjti érdemének pontjait. Jöcselekedetei nem hálaadásból fakadnak. Ez a visszaesés történt a galáciai gyülekezetben. Elvesztett a kegyelem miatt érzett örömük, felváltotta az izzadságszagú cselekvéskényszer.

3. A Szentlélek munkáját ki akarja sajátítani. Ilyen ember volt Simon mágus, aki keresztyénné lett, elbűvölte a Szentlélek ajándékainak gazdagsága, de mindezt a maga, nagyságának fényesítésére, üzletének felvirágoztatására akarta használni. (Apcsel 8. rész) Nincs annál visszataszítóbb, mint amikor kegyes szavakkal valójában önmagamát fényezem.

Akiben Isten lelke megszorodik, az – ha fáziskéséssel is – maga is belső ürességet és szomorúságot fog érezni. A Szentlélek belső jelzése ez. Nem kell, hogy így maradjon, mehetünk Jézushoz és kaphatunk megtisztulást, bűnbocsánatot. Bennünk ezáltal Isten lelke is megelevenedik. Így készülünk Pünkösöd ünnepére!

Kiss László, lelkipásztor

A Lélek valódi otthona Te vagy...

„Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten lelke bennetek lakik? Ha valaki Isten templomát beszennyezi, azt elpusztítja Isten, mert Isten

temploma szent, és ez a templom ti vagytok.”(I Korinthus 3,16-17)

Pünkösdi ige a javából, Pálnak egy olyan leveléből, és annak egy olyan fejezetéből, amely a hívők tanítására, okítására van. Egy olyan közösségnek íródott, amely jó kezdetek után lázadásba, tévelygésbe és elhajlásba fordult. Pál jó szándékkal, atyai szeretettel, mentő gondoskodással próbál helyreigazítani, kigyógyítani, visszahódítani.

Sokszor nem vagyunk tisztában azzal, vagy teljes mértékben elfelejtjük, hogy honnan jöttünk, mi végre vagyunk e világon. Az ember megszentelt entitás, Isten úgy teremtette őt, hogy saját Lelkét lehelte belénk, hiszen saját képmására, magához hasonlónak (de nem ugyanazzá!) teremtette őt. (I Mózes 1,27)

Ebben a képmásúságban a kapott szabadság nyomán benne volt a győzelem és a bukás lehetősége is - és az első ember rögtön elbukott. Ez azon, hogy Isten képmására teremtettünk, semmit sem változtatott, csak az történt, hogy a testünk és lelkünk által „emancipálódó” énünk szembefordult azzal az egészséges, megelevenítő, fundamentális és centrális valamitől, amit Isten bennünk lakozó Lelkének nevezhetünk. Ez

a bukás, ez a lázadás, ez a halál, amely az öröktől a mulandóba, a tökéletesből a tökéletlenbe fordított és fordít ma is bennünket.

Isten Szent Lelke azonban ekkor sem hagy el minket, sőt, ahogy Pál fogalmaz vezérigénkben, elpusztít minket, felemésztí azt, ami természet szerint felemésztődő, ami por (I Mózes 2,7). Talán kifejezőbb, ha azt mondjuk, az ember lázadásával magát pusztítja el, mert lecsatolja magát a benne lényeg és Isten csodálatos terve szerint jelen lévő örök erőforrásról, Isten bennünk lévő Szentlelkéről. Hát meglehet-e a fa gyökér nélkül?

Tudnunk kell ezt, amikor azt gondoljuk, hogy Isten rettenetes messzeségben van. Tisztában kell lennünk ezzel, amikor azt gondoljuk, hogy csak magamra számíthatok. Bizonyosnak kell lennem ebben, amikor úgy döntök, hogy azt teszem, amit Isten lelke nem tart jónak. Gondolnom kell erre, amikor azt hiszem, hogy tetteimnek nincsen következménye. Értennem kell ezt, amikor életem céltalan, értelmetlen, romokban hever. Isten templomnak, mi több szentnek tart bennünket, ezért nem hagyhatja, hogy tudatlanok legyünk ezek felől.

De milyen is templomnak lenni, vagy mit is jelent ez? A templom Isten

számára elkülönített, megszentelt hely, ahol Istennek az imádása és dicsőítése zajlik, ahol szolgálatok történnek, ahol hálaáldozat bemutatása történik, ahol Istennek tetszően, neki alárendelve jelennek meg az emberek, ahol Istennel lehet találkozni és kommunikálni, ahol összerendeződve, együtt, egymást erősítve lehet hódolni az Öröknek, de még sorolhatnánk. Milyen botrányos, ha valaki zsidvaságot, illemhelyiséget, vagy csak mást csinál a templomból, mint amire való? Milyen fájdalmas, amikor üres a templom, mert nincs benne semmi, vagy ami van, az sótlan és élettelen? Mennyire nem is templom az, ha nincs szó benne Istenről? Az ilyen templom elpusztítatik és leromboltatik.

Bizony így vagyunk mi is, mint „templom”, funkciótlan, élettelen torzó, hamarosan pedig kő-kövön nem maradó barnaövezeti ingatlan. Vizsgáljuk meg „templom” mivoltunkat, mert még nincs elveszve semmi, sokszor elbukunk, de még nem veszítettünk végérvényesen. Van visszaút, van mód helyreállítani testünk, lelkünk (vagyis énünk) egységét a Szentlélekkel. De ehhez nekünk kell megváltozni, nekünk kell visszahasonulnunk ahhoz, amivel szervesen azonosak is vagyunk. Nekünk kell lépéseket tennünk; nem izzadságszagú, nem önmegváltási, nem erőszakos módon, hanem úgy, hogy elfogadjuk, belenyugszunk Isten drága áron adott tisztító kegyelmébe, amelyet Jézus Krisztus, a Képmás által váltott valóra. Őszinte öndiagnózis után bűnbánatunkkal le kell rombolni a régi, halott „templomot”, amit Jézus készséggel képes és hajlandó újjá, élővé, igazzá, rendeltetésszerűvé, Istennek hajlékot adó „templomtestté” építeni. (János 2, 19) Ő bármikor készen áll erre. És Te?

„Vagy nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lévő Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok, és ezért nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben.” (I Korinthus 6,19)

Borkó Tamás

Milyen a mennyország?

„Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtettek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent. Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.” (Máté 5, 5-9)

Élt egyszer valahol egy hadvezér, aki nagyon sok csatában győzedelmeskedett, sok embert elpusztított életében. Győzelmeivel nagy elismerést és méltóságot szerzett magának. Rideg, kemény, ellentmondást nem tűrő ember volt. Embernek halála számára szinte mindennapos dolognak számított. Egyszer aztán elgondolkodott azon, hogy ő sem élhet örökké, bevégzi majdán életét, meg fog halni.

Életében már hallott arról, hogy a halál után a mennyország vagy a pokol vár az emberre a túlvilágon. Az örök élet híre is eljutott hozzá, hogy a halál után az üdvösség, vagy a kárhozat lesz az ember sorsa. Hitte is, meg nem is, de izgatta a dolog, hogy milyen lehet a mennyország és milyen a pokol. Kérdezgette is a környezetében lévő embereket e felől, de senki sem tudott neki kielégítő válaszokat adni. Egyszer aztán valakitől megtudta, hogy távolabb egy kis falu szélén él magányosan egy igen bölcs öregember, aki segíthet és ő biztosan választ tud adni kérdéseire.

El is indult a hadvezér kíséretével, teljes páncélba öltözötten, felfegyverkezve, hogy felkeresse ezt az embert. Bizony elég félelmetesen nézett

ki, ahogy hatalmas fekete lován vágatott. Végül meg is érkezett az öregember házához, aki éppen az ajtó előtt ült egy széken, a szeme a távolba nézett, keze össze volt kulcsolva, miközben valamit mondogatott magában. A naplemente utolsó sugarai megvilágították görnyedt alakját és hosszú szakállát.

A hadvezér leszállt lováról, odacsörtetett hozzá, és köszönés helyett harsány hangon rákiáltott: „*Öreg, azért jöttem, hogy mond meg nekem milyen a mennyország és milyen a pokol!*” Az öreg feltekintett a hatalmas, zord alakra, de nem szólt egy szót sem, hanem lecsukva szemét tovább mormolt magában valamit. Erre a hadvezér dühbe gurult, mert nem volt hozzászokva, hogy akárki emberfia nem válaszol a kérdésére, csak úgy átnéz rajta. Előrántotta kardját, amellyel félelmetesen csapkodni kezdett az öregember körül, és kikelve magából azt ordította: „*Öreg, ha nem válaszolsz, azonnal miszlikbe aprítalak!*” Az öregember lassan felnézett reá és csak ennyit mondott neki: „*Látod fiam, ilyen a pokol.*”

A hadvezér rendkívüli módon megdöbbent. Leeresztette kardját, magába roskadt, elgondolkozott és egy kis szünet után halkán megszólalt: „*Bocsásson meg, hogy ilyen indulatos és erőszakos voltam. Alázatosan kérem, bocsásson meg.*” Erre újra megszólalt az öregember és csak ennyit mondott: „*Látod fiam, ilyen a mennyország!*” Ezután lehajtotta fejét és tovább imádkozott.

László Mihály gyűjtése

A jókedvű adakozót szereti az Isten – II. rész

A húsvéti számunkban a témával kapcsolatosan röviden áttekintettük, hogy az adakozás milyen formában volt jelen Isten népének életében és ejtettünk pár szót arról, hogy milyen veszélyek leselkednek ránk az adakozás

vonatkozásában. Ezúttal arra szeretném a figyelmet ráirányítani, hogy a nem pénzjellegű adakozásnak is milyen gazdag tárháza van a Szentírásban. Átfogó képet nyilvánvalóan nem adhat az itt felsorakoztatott néhány példa, de abban a reményben írtam e sorokat, hogy a téma tovább gondolásra és leginkább cselekvésre sarkall.

Már az Ószövetségben is találkozunk olyan jellegű adakozással, ami nem az istentiszteleti áldozatbemutatáshoz, bizonyos ünnepekhez vagy éppen a jeruzsálemi templom építéséhez kapcsolódott. Az első, amit meg szeretnék említeni, a sareptai asszony példája (I Királyok 17,8-15) – egy pogány (!) asszony, aki utolsó adag lisztjét adja oda Illésnek, Isten szolgájának. Milyen csodálatos, hitbéli engedelmességből fakadó tett! Nem tudom ki, hogy van vele, de én nem vagyok benne biztos, hogy képes lettem volna meghozni ilyen nehéz (és ilyen jó) döntést!

A másik ószövetségi példa számomra még ennél is kedvesebb. Sámuel próféta születéséről van szó (ISámuel 1,1-20): anyja, Anna mennyi szenvedéssel teli várakozás, mennyi keserű csalódás után lesz végre várandós! És számomra a legmegdöbbentőbb – miután megszületik az oly nagyon áhított fia, Sámuel, fogadalmához tartva magát, miután letelt a szoptatás időszaka, vissza tudja adni

Istennek a Tőle kapott ajándékot! Egészen lenyűgöző számomra, hogy Anna mennyire nem vált rabjává az oly nehezen megkapott ajándéknak! Bárcsak mi is tudnánk ilyen szabadok lenni az adakozásunkban, hogy készen álljunk a legdrágábbat is odaadni!

Az újszövetségi példák közül kezdjük talán az egyik, számomra legalábbis, legmeglepőbbel (János 6,9) a kenyérszaporítás példájával. Ezt a történetet mindegyik evangélista leírja, de csak János számol be arról, hogy egy kisgyermek ajánlotta fel árpacipóit és halait Jézusnak! Számomra ez azért jelentett meglepetést, mert az adakozás kapcsán én leggyakrabban a pénzbeli adományra gondolok, s valahogy abban a (tév)hitben ringattam magam, hogy a gyermekek keresőképtelenségük okán nem adakoz(hat)nak. Milyen szép példa ez arra, hogy akár egy kisgyermek is élhet az adakozás lehetőségével!

Egy apró, de kedves adakozási gesztust látunk a virágvasárnapi történet elején (Máté 21,2-3) – Jézus utasítására tanítványai eloldoznak egy szamárcsikót, amin Jézus majd bevonul Jeruzsálembe. A szamárcsikó gazdája,

miután megtudták a tanítványoktól, hogy kinek van szüksége a számárra, igen készségesen adakoztak erre a célra. Bárcsak így tudnánk mi is viszonyulni használati „tárgyainkhoz”!

Nagyon szükséztudóan tudósítanak az evangéliumok arról, hogy Jézus, amikor szűkebb hazájától, Galileától távol volt hol lakott, kinél szállt meg (ha egyáltalán volt szállása!) – lásd Máté 8,20 és Lukács 9,58). Pedig az is lehet az adakozás egyik szép formája, ha Jézust, illetve ma már inkább az Ő követőjét, szolgáját otthonomba fogadom. Ezt tette Zákeus Jerikóban (Lukács 19,5-6) és így tett Márta és Mária Betániában (János 12,2). Megosztották Jézussal és tanítványaival a házukat is. Sőt, az utóbbi esetben Mária egy egész vagyont érő nárdus kenetet is Jézus lábára öntött! Mindenét odaadta Annak, Akit legjobban szeretett!

És ezzel el is érkeztünk az adakozás témájának lényegéhez, vagyis ahhoz, amiről már az 1. részben is szóltam. Az adakozás lelki kérdés: pontos képet ad arról, hogy kicsoda számomra Jézus, milyen a Hozzá fűződő kapcsolat. A félreértések elkerülése végett: nem, egyáltalán nem az adomány nagysága a mérvadó (bár Jézus követőinek néha azért komoly áldozatot is meg kell hozniuk), hanem az, hogy az adakozásomat a Jézushoz tartozásnak a hálája és az öröme élte, hajtja-e! Tartsuk magunkat ahhoz a helyes sorrendhez, amit Pál apostol olyan szépen fogalmaz meg a II Korinthus 8,5-ben: „*És nem csak azt tették, amit reméltünk, hanem először önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk, az Isten akaratából*”.

Suga Gábor

Isten őrizze meg megkeresztelteket az Úrban!

Gyermekkereszteltek

Stecina Nikol

Fedák Máté

Fedák Dávid

Janku Titanilla

„Sohasem olvastátok: gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet.”
(Máté 21,16)

Kegyelettel emlékezünk elhunyt testvéreinkre!

2016. március

Gér Balázs (élt 67 évet)

Tiba Béla (élt 79 évet)

Tiba Béláné, Tóth Ilona (élt 71 évet)

2016. április

Obornyák Ferenc (élt 67 évet)

Bíró Józsefné, Oláh Erzsébet (élt 91 évet)

Horváth Lajos (élt 88 évet)

Péter Józsefné, Varga Ilona (élt 87 évet) –

gyülekezetünk hűséges tagja volt

Horváth Géza (élt 67 évet)

Kónya Lászlóné, Komoróczy Gabriella (élt 81 évet)

Széplaki Sándor (élt 99 évet)

Bartus József (élt 86 évet)

„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.” (Zsoltár 62, 2)

Székely Lászlóné: Konfirmációi fohász

Kislányom konfirmációjára

Urunk, ki mindenütt jelen vagy,
Tekintsd e kicsiny sereget,
A Te nevedben gyűltek össze,
Te adj nekik új életet!

Add meg, hogy mindig érezhessék,
Hogy hatalmad végtelen,
Ne csak a baj és szenvedés közt
Mondják majd, hogy „Jaj, Istenem!”

Mikor a fogadalmat mondják
A szó sokszor bizonytalan,
S hogy mi van belül a szívekben,
Egyedül Te tudod, Uram!

Mindenben lássanak Téged,
Mutassad meg szent lényedet,
Újítsd meg szívük, lakjon bennük
A hit, remény és szeretet.

Igéd, mint jó mag hull, hull egyre,
Vajon milyen földre kerül?
Érik-e gyümölcs majd belőle?
Ezt is Te tudod egyedül!

Igéd ragyogjon fel előttük:
„Ki hozzám jön, ki nem vetem”,
És fogadalmatételükre
Szent Lelked mondja: „Úgy legyen!”

Dr. Lukács József gyűjtése

Könyvajánló

Gyökössy Endre – Magunkról magunknak

A Szent Gellért Kiadó és Nyomda gondozásában immár 15., javított kiadású könyv az 1997-ben elhunyt Gyökössy Endre gazdag lelkes, pszichológusi életpályájának és szakírói munkásságának egyik gyöngyszeme. A könyv segítség nem csak azon hívő emberek számára, akik emberek lelki szolgálatában foglalatostkodnak, hanem azoknak is, akik lelki életükhöz fontosnak tartják saját maguk, de mások jobb megismerését is. Pszichológia könyv ez, de örök és maradandó igei alapokon. Kézikönyv, mely jól alapozást jelenthet a megszentelt lélektan világában. Jézus ismerte az övét és szüntelen

gyógyított, a lélek nagy mestere is volt Ő. Álljon itt végezetül a szerző mottója:
“Azzal a fohással bocsátom az újabb kiadást útjára: Add Uram, hogy használják – és használjon.” A 352 oldalas, puha kötésű könyv bolti ára 3200 forint.

Gyökössy Endre – A Boldogmondások margójára

(Máté ev. 5. rész 1-12. versekhez)

- ▶ Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.
- ▶ Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.
- ▶ Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.
- ▶ Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.
- ▶ Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.
- ▶ Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.
- ▶ Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.
- ▶ Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csendjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.
- ▶ Boldogok, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.
- ▶ Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.
- ▶ Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői
- ▶ Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.
- ▶ Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Gyülekezeti rövidhírek, beszámolók kiemelt alkalmairól

Rovatunkban a gyülekezet elmúlt időszak legfontosabb kiemelt eseményeiről, szolgálatairól, illetve várható eseményeiről tudósítunk. Oly sok minden történik, oly sok áldásban van részünk, amiről a testvérek, vagy sokan közülünk nem is értesülünk. Számptalan más is történik, igyekszünk az

eseményekről élő bizonyágtételekben is beszámolni.

◆ Takarítószolgálat – minden hónap első szombatja

Első helyen illeti hála a templomot mindenkoron méltó állapotba hozó takarítók fáradtságát nem ismerő, „szélben-esőben-napsütésben” szolgálatát. Istennek tetsző hálaáldozat ez.

„Íme eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.” (Jelenések 22,12)

◆ Alapítványi döntések – 2016. március 31.

A Szemeretelepi Református Alapítvány megtartotta idei első kuratóriumi ülését. A tavalyi jelentős támogatások után idén kevesebb és kisebb összegű támogatásokra van lehetősége az Alapítványnak. A Kuratórium egyrészt döntött a templom építési költségeihez való 500 ezer forintos hozzájárulásról, másrészt határozott az AGA otthon állami gondozottjának tanulmányainak megváltozott formában történő támogatásának folytatásáról is. Ez utóbbi esetben az Alapítvány havi rendszerességű ösztöndíjjal járul hozzá egy tehetséges fiatal leány tanulmányi költségeihez. Az év második felében – az Alapítvány számára érkező adományok függvényében – további döntések születtek, többek között a gyülekezet fiatalkorúak, idősek és hátrányos helyzetűek irányába végzett diakóniai-missziós munka támogatása érdekében. Hálás köszönet a magánszemélyek, vállalkozások egyösszegű és rendszeres adományaiért, valamint az 1 százalékos SZJA felajánlásokért.

Az Alapítvánnyal kapcsolatos információkat, történéseket az honlapon lehet megtekinteni az alábbi linken: <http://refszemeretelep.hu/alapitvany/>

„Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” (Apcsel 20, 35)

◆ Örbottyániak látogatása gyülekezetünkben – 2016. április 17.

A tavalyi adventi Örbottyánban tett gyülekezeti látogatás után, most a gyermekek és gondozóik, valamint lelkipásztoruk látogattak meg bennünket. Énekes, zenés műsorral szolgáltak közöttünk, nagy szeretettel és odaadással. Gyülekezetünk szeretetvendégséggel is készült erre az immár hagyományos alkalomra. Isten ránk is bízta őket, így ne feledkezzünk mi se el azon testvéreinkről, akik ilyen terhet hordoznak, hiszen leginkább mi épülhetünk evvel. Ne feledkezzünk meg imában hordozni testvéreinket, akik gondoskodásra szorulnak és testvéreinket, akik elvégzik a gondoskodás nagy és nehéz szolgálatát. Ismét közelebb kerülhetünk egymáshoz.

„Ha ebédet vagy vacsorát készítesz, ne a barátaidat hívd meg, ne is a testvéreidet, a rokonaidat vagy a gazdag szomszédaidat, nehogy viszonzásul ők is meghívjanak téged. Hanem ha vendégséget rendezel, szegényeket, nyomorékokat, sántákat, vakokat hívjál meg, és boldog leszel, mert nincs miből viszonzniuk. Te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak feltámadásakor.” (Lukács 14, 12-14)

◆ **Anyáknapi ajándékkészítés és köszöntés – 2016. április 23. és május 1.**

Csodálatos céllal, csodálatos alkalmakat kaptunk ajándékba az Úrtól. Szülők és gyerekek készülhettek kézműveskedéssel arra, hogy szeretett édesanyáinknak és nagymamáinknak örömet szerezhessünk, Anyák napja alkalmából. És mit készítettünk? Nem akármit, hanem mives mézeskalácsokat. Sok egyedi, értékes műalkotás született. Volt aki a munka művészebb, volt aki a többi (csomagolási, kötözési, ollózási stb.) folyamataiban jeleskedett. Az alkalom mintegy 3 órája alatt közel 200 különleges, megismételhetetlen mézeskalács született, amelyeket a gyerekek az anyáknapi istentisztelet végén ajándékoztak oda volt, jelenlegi, jövőbeli Édesanyáknak. Isten áldását kérjük rájuk, akik miatt vannak, voltak és lesznek gyerekek az Úr dicsőségére.

A közeljövő más kiemelt alkalmai (részletek hirdelve lesznek)

Ünnepi istentiszteletek és más fontos májusi alkalmak

2016.05.12	csütörtök	18.00	Ünnepelőkészítő istentisztelet
2016.05.13	péntek	18.00	Ünnepelőkészítő istentisztelet
2016.05.14	szombat	9.00-15.00	Konfirmandusok pünkösdi csendesnapja
2016.05.15	vasárnap	10.00	Pünkösöd vasárnapi ünnepi istentisztelet, úrvacsorás
2016.05.16	hétfő	10.00	Pünkösöd hétfői konfirmációs istentisztelet, úrvacsorás
2016.05.17	kedd	17.00	Egyházlátogatás
2016.05.21	szombat	9.00	Szeretethíd (alacsony idősök otthona és AGA gyermekotthon)

Fontos, hogy az úrvacsorát az idősek részére a lelkipásztor kiviszi, amennyiben az igényt jelzik!

2016 fontosabb nyári alkalmai

- 2016.06.02-05** – Presbiteri kirándulás és gyülekezetlátogatás Marosvásárhelyre
- 2016.06.23-26** – Gyülekezeti csendesnapok Kisorosziiban *(lehet jelentkezni)*
- 2016.07.25-29** – Gyermekhét óvodások és kisiskolások részére *(lehet jelentkezni)*
- 2016.08.09-12** – Kárpátaljai kirándulás *(betelt, várólistára lehet jelentkezni)*

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	10 órás kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyerekestentisztelet	<i>3-7 és 8-12 éves gyerekek külön foglalkozással</i>	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden 10 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	hétfőn 18 órakor; pénteken 9 órakor ima és bibliaóra 18 órakor beszélgetős bibliaóra
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 15 órakor a gyülekezeti termünkben
Asszonyóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	vasárnap 15 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkési hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly, Suga Gábor